

บทคัดย่อ

ไต่ทำการสำรวจชุมชนทะเลน้อย ซึ่งมี 7 หมู่บ้าน คือ หมู่ 1 และ 2 ตำบลพนางสูง และหมู่ 1-5 ตำบลทะเลน้อย โดยการพูดคุย ขอให้ชาวบ้านกรอกแบบสอบถาม และคัดลอกข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐ เช่น ที่ทำการอนามัยตำบล อำเภอ ในช่วงเวลา 3 เดือน ระหว่างมีนาคม-พฤษภาคม 2525

ชุมชนทะเลน้อย ประกอบด้วย 2 กลุ่มบ้าน คือ บ้านเลและบ้านบน บ้านเลคือ กลุ่มบ้านที่อยู่รวมกันเป็นกระจุกปลูกบ้านเบียดแน่นเหมือนสลัมในเมือง ของหมู่ 1 และ หมู่ 2 ตำบลพนางสูง และหมู่ 1-2 ตำบลทะเลน้อย ส่วนบ้านบนประกอบด้วยหมู่ 3-5 ตำบลทะเลน้อย บ้านเลอยู่ชั้คทางหลวงจังหวัด ส่วนบ้านบนต้องเข้าโดยถนนลูกรัง หรือสะพานที่ทอดข้ามบ้านเล ระยะทางเขาไปราว 1.5 กิโลเมตร ประชากรทั้งชุมชนมี 7,186 คน 1,290 ครอบครัว หรือ 5.6 คน/ครัวเรือน เป็นของบ้านเล 706 ครัวเรือน 3,843 คน ที่เหลืออยู่ที่บ้านบน หมู่ 5 ทะเลน้อยคนมากที่สุด และน้อยที่สุดที่หมู่ 2 เลน้อย พื้นที่ของทั้ง 7 หมู่บ้าน 17,974.76 ไร่ เฉลี่ยบ้านหนึ่งมีที่ดิน 13.93 ไร่ หมู่ 2 ทะเลน้อยถือครองที่ดินเฉลี่ยต่อครัวเรือนสูงสุด คือ 28.13 ไร่ หมู่ 5 ต่ำสุด 10.42 ไร่ พื้นที่ถือครองส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำนา แต่อาชีพหลักที่คนส่วนใหญ่ทุกหมู่บ้านทำก็คือ ทำประมงในทะเลน้อยและสาบสาต ที่น้ำไม่คอยไคทำเพราะไม่ไคผลจากน้ำท่วม น้ำแห้ง ชาวเบื้อยตายแทบทุกปี แมรายไคเฉลี่ยต่อกคน หรือต่อครอบครัวจะค้ำมาก และมีความค้คที่จะเปลี่ยนอาชีพสูง แต่คนส่วนใหญ่ก็ไม่คอยย้ายถิ่นออกเพราะรายไคจากการประมง สาบสาตยั้ง ยั้งช้ที่อยู่ไปวัน ๆ หนึ่งไคทุกวัน จากป้คคที่ประค้คกันเขามทางค้ำนอาชีพและรายไค จากสภาพการรุกรานโดยวัฒนธรรม ความชุ่มเฟื้อย และค้ำนิยมเมือง ซึ่งไม่เหมาะกบัชนบทตลอดจนการบริหารงานราชการโดยข้าราชการค้คใหม่ปัจจุบัน อาจจะทำใหม่องเห็นวาคคคของชาวทะเลน้อยคคองช้ จะไม่ค้คค้ค คือเสื่อมลงมากกว่าจะรักษาสภาพปัจจุบันไว้ไค แต่ถาส่งเสริมองค้คกรชาวบนซึ่งมีอยู่แล้วอย่างไคเป็นทางการ เคยค้ำเนินงานส่วนรวมที่ไคผลมาแล้วนับหลายครั้ง ไคองค้คกรนี้ไคเขามานกัช้คค้ำเนินการค้ำน ำเศรษฐกิจสังคคคของชุมชน โดยรัฐคอยช่วยเหลือการหางานอยู่ช้คทางหลัง ก็น้าคจะเป็นทางหนึ่งที่ทำให้อนาคคคของทะเลน้อยค้คขึ้น

Abstract

Some aspects of socio-economic conditions of the community were investigated by enquiry method during March to May 1982. The area of investigation include moo 1 & 2 tambon Pahnangtung and moo 1-5 tambon Thale Noi, Amphoe Kaunkanun, Pattalung province.

The community can be divided geographically into 2 subcommunities, moo 1-2 Pahnangtung with moo 1-2 Thale Noi named Ban Le and moo 3-5 Thale Noi called Ban Bon. Houses of Ban Le stand very close together as in an urban slum. The same is found at Ban Bon. Ban Le is located near the high-way leading to Pattalung whereas Ban Bon is 1.5 km. away from the high way. There are 706 houses with 3,843 people at Ban Le and 584 houses with 3,343 people in the remaining area. Moo 5 Thale Noi has the highest population while the lowest is at moo 2 of the same tambon. The total area of the community is 17,974.76 rais, with an average of 13.93 rais/house. The people of moo 2 Thale Noi hold the highest average, 28.13 rais/house, while moo 5 has the least of 10.42 rais/house. Most of the area is used to cultivate rice but the main income is from fishing and making mats from bulrush. The average income per capita, 2,425 baht per annum of 6.74 baht per day, is very low. The people's attitude to changing their occupation is positive but emigration is rare. This is because they think that they can survive here whereas they may face greater problems living elsewhere. Faced with problems concerning occupation, income, intrusion of unsuitable values from town, and with inert ~~problem-solving for~~ concerned governmental offices, it seems inevitable that the future of the people living in the community is not so good. However, the problems can be solved effectively to some extent if existing informal organizations can work towards solutions directly with less interference from governmental offices.